

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

BOII-4es-772-170-160/11/12

L.dz.: BOII/11/00069

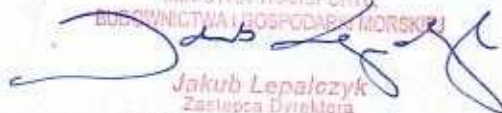
OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.),

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 31 stycznia 2012 r., znak: BOII-4es-772-170-138/11/12, utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Łódzkiego Nr 253/11 z dnia 22 września 2011 r., znak: IA.II.7111-lp.257.5960.MN/z/10/11, udzielającą Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanemu przez Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Łodzi, z siedzibą w Łodzi przy ul. Roosevelta 9, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S-8, na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A-1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30, wraz z infrastrukturą.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji w siedzibie Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej w Warszawie, ul. Wspólna 2/4, pok. 0042, antresola, w godzinach pracy Ministerstwa, tj. od 8.15 do 16.15 oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Gminy Lututów, Urzędzie Gminy w Sokolnikach, Urzędzie Gminy Biała, Urzędzie Gminy w Ostrówku oraz Urzędzie Miejskim w Złoczewie.

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ

Jakub Lepalczyk
Zastępca Dyrektora
Departamentu Orzecznictwa II

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

Warszawa, dnia 31 stycznia 2012 roku

BOII-4es-772-170-V36/11/12

L.dz.: BOII/11/00069

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po rozpatrzeniu odwołań Pani Elżbiety Ostendy i Pana Zbigniewa Ostendy oraz Pana Juliusza Marcza od decyzji Wojewody Łódzkiego Nr 253/11 z dnia 22 września 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.5960.MN/z/10/11, udzielającej Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad reprezentowanemu przez Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Łodzi, z siedzibą w Łodzi przy ul. Roosevelta 9, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S-8, na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A-1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30, wraz z infrastrukturą,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zwany dalej „inwestorem”, reprezentowany przez Pana Krzysztofa Markowicza, działając na podstawie art. 11a ust. 1 i 11b ust. 1 ustawy, wystąpił do Wojewody Łódzkiego z wnioskiem z dnia 15 listopada 2010 r. (wpływ do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w tym samym dniu) o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji: Budowa drogi ekspresowej S-8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30.

Inwestor wniosł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Jak wskazał, powyższy wniosek uzasadniony jest ujęciem budowy drogi ekspresowej S-8 w Rządowym Programie Budowy Dróg Krajowych na lata 2008-2012, w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 maja 2004 r. w sprawie sieci autostrad i dróg ekspresowych (Dz. U. Nr 128, poz. 1334, z późn. zm.) oraz w Narodowej Strategii Spójności opracowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego. Zgodnie z przedstawioną argumentacją, realizacja inwestycji jest również uzasadniona ważnym interesem społecznym i gospodarczym, gdyż usprawni ruch tranzytowy, podniesie atrakcyjność regionu, szczególnie dla inwestorów zewnętrznych oraz ożywi rozwój gospodarki, zwiększy wewnętrzną spójność regionu oraz dostępność głównych aglomeracji miejskich w Polsce, wspomogą rozwój regionów, a także poprawi bezpieczeństwo w transporcie, obniży koszty środowiska, odciążą istniejącą sieć drogową oraz umożliwi wyprowadzenie ruchu tranzytowego poza centrum miast.

W ww. wniosku *inwestor* wniosł również o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, w myśl przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku”.

Z uwagi na występujące w ww. wniosku braki formalne, Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 64 § 2 *Kpa* w zw. z art. 11d ust. 1 ustawy, pismem z dnia 4 stycznia 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.6075.MN/z/10/11, wezwał *inwestora* do ich usunięcia.

Inwestor uzupełnił przedmiotowy wniosek, przesyłając brakujące dokumenty przy piśmie z dnia 20 stycznia 2011 r., znak: L.dz. Mosty 2011/01/00801 (data wpływu do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi: 24 stycznia 2011 r.).

Wobec powyższego, pismem z dnia 17 lutego 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.463.MN/z/10/11, Wojewoda Łódzki zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Ze względu na występowanie we wniosku braków, niewskazanych uprzednio w ww. piśmie z dnia 4 stycznia 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.6075.MN/z/10/11, w zakresie dokumentacji projektowej, Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo budowlane” oraz art. 123 *Kpa*, postanowieniem Nr 88/11

z dnia 30 marca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.463.MN/z/10/11, nałożył na *inwestora* obowiązek ich usunięcia, poprzez dostarczenie wskazanych w ww. postanowieniu dokumentów.

Następnie, pismem z dnia 14 czerwca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.6075.MN/z/10/11, Wojewoda Łódzki wezwał *inwestora* do udzielenia wyjaśnień w zakresie określenia rodzaju istniejących sieci uzbrojenia terenu, co do których *inwestor* wnosi o określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości.

W piśmie z dnia 28 czerwca 2011 r., znak: L.dz. Mosty 2011/06/01098, *inwestor* udzielił żądanych przez organ I instancji wyjaśnień.

Przy piśmie z dnia 14 lipca 2011 r., znak: L.dz. Mosty 2011/07/00623, *inwestor* uzupełnił wniosek, przedkładając poprawioną dokumentację techniczną dotyczącą przedmiotowej inwestycji drogowej, określoną w postanowieniu Wojewody Łódzkiego Nr 88/11 z dnia 30 marca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.463.MN/z/10/11.

W związku z wnioskiem *inwestora* o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko organ I instancji, działając na podstawie art. 89 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, pismem z dnia 14 lipca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.4742.MN/z/10/11, wniósł do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o dokonanie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30.

Następnie, postanowieniem Nr 203/11 z dnia 14 lipca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.4742.MN/z/10/11, Wojewoda Łódzki zawiesił z urzędu przedmiotowe postępowanie do czasu przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia w drodze postanowienia z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.18.2011.MG.3.

Wobec powyższego, Wojewoda Łódzki postanowieniem Nr 281/11 z dnia 20 września 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.5960.MN/z/10/11, podjął z urzędu postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł

Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30.

Uznając, że zebrany materiał dowodowy w sprawie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Łódzki, na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 11i ust. 1, art. 17 ust. 1 i 3, art. 23 *ustawy*, art. 92, 93 i art. 95 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* oraz art. 104 i 105 § 1 *Kpa*, wydał w dniu 22 września 2011 r. decyzję Nr 253/11, znak: IA-II.7111-Ip.257.5960.MN/z/10/11, udzielając Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad reprezentowanemu przez Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Łodzi, z siedzibą w Łodzi przy ul. Roosevelta 9, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S-8, na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A-1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30 wraz z infrastrukturą, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności. Przedmiotowa decyzja została z urzędu sprostowana postanowieniem Wojewody Łódzkiego Nr 6/12 z dnia 9 stycznia 2012 r., znak: IA-II.7111.Ip.257.5960.MN/z/10/12 oraz postanowieniem Nr 15/12 z dnia 16 stycznia 2012 r., znak: IA-II.7111.Ip.257.5960.MN/z/10/12, z uwagi na występujące w treści przedmiotowej decyzji oczywiste omyłki pisarskie.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie do Ministra Infrastruktury, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli: Pan Zbigniew Ostenda i Pani Elżbieta Ostenda, Pani Agnieszka Łakomska, Pan Maciej Łakomski oraz Pan Juliusz Marczak.

Pan Zbigniew Ostenda i Pani Elżbieta Ostenda w odwołaniu z dnia 14 października 2011 r. (data nadania w urzędzie pocztowym: 14 października 2011 r.) podnieśli, że przedmiotowa decyzja, pozbawiająca ich prawa własności do działek nr 77/2 i 78/2, położonych w Mieście Złoczew, obręb 8, oraz części działek nr 62/2, położonej w Złoczewie, obręb 7 Czarna oraz nr 108, położonej w Złoczewie, obręb 8, jest dla nich krzywdząca. Jak podkreślili skarżący, taka sytuacja pozbawia ich 70 % ziemi z tzw. siedliska, powodując tym samym, że pozostała część nieruchomości wraz z budynkami traci dotychczasowe walory funkcjonalne i użytkowe, a skarżących skazuje na wegetację, brak rozwoju i stałe kłopotliwe sąsiedztwo z Bazą Rejonu Dróg i kilkoma drogami dojazdowymi związanymi z węzłem S8 Złoczew. Jednocześnie skarżący podnieśli, że zatwierdzona zakwestionowaną decyzją lokalizacja inwestycji uniemożliwia im realizację planów związanych z zagospodarowaniem posiadanych przez nich nieruchomości, które w zamierzeniu Państwa Ostendów miały zostać

przeznaczone m.in. pod budowę pawilonu handlowego, stacji diagnostycznej, serwisu samochodowego, a w dalszej perspektywie hotelu.

W związku z powyższym, skarżący wnieśli o przesunięcie węzła Złoczew o 1 km w kierunku północno-zachodnim za drogę krajową nr 45, z uwagi na fakt, że teren ten jest niezamieszkały. W przypadku braku możliwości przesunięcia obecnego przebiegu przedmiotowej drogi, skarżący wnieśli o przejęcie pozostałych części działek nr 62/2 i 108 wraz z istniejącymi tam budynkami.

Z uwagi na fakt, iż pod odwołaniem z dnia 14 października 2011 r. podpisał się tylko Pan Zbigniew Ostenda, natomiast z nagłówka ww. odwołania wynikało, że jego autorami są Pan Zbigniew Ostenda i Pani Elżbieta Ostenda, Minister Infrastruktury pismem z dnia 8 listopada 2011 r., znak: BOII-sg-772-170-2676/11, wezwał Panią Elżbietę Ostendę, w trybie przepisu art. 64 § 2 *Kpa*, do usunięcia braków formalnych, pod rygorem pozostawienia odwołania, w części dotyczącej Pani Elżbiety Ostendy, bez rozpoznania.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, Pani Elżbieta Ostenda usunęła powyższy brak przesyłając podpisane odwołanie z dnia 14 października 2011 r., z zachowaniem terminu wskazanego w wezwaniu.

Pan Juliusz Marczak w odwołaniu z dnia 28 października 2011 r. (data nadania w urzędzie pocztowym: 28 października 2011 r.) poinformował, że jest właścicielem działek nr 209, 210 oraz 228, przez które ma przechodzić droga ekspresowa S-8. Skarżący podniósł w ww. odwołaniu, że nie zgadza się na rozpoczęcie prac związanych z budową drogi przed otrzymaniem na piśmie informacji dotyczącej należnego mu odszkodowania. Ponadto, skarżący podkreślił, że podział działki nr 209 i 210 utrudni zagospodarowanie i sprzątanie pól rolnych i doprowadzi do wzrostu kosztów paliwa, związanych z dojazdem do nieruchomości pozostałych po podziale.

Powyższe odwołanie zostało uzupełnione pismem z dnia 28 listopada 2011 r., w którym skarżący powtórzył zarzuty podniesione w odwołaniu. W powyższym piśmie skarżący zarzucił, iż nigdy nie otrzymał na piśmie informacji dotyczącej należnego mu odszkodowania.

Odwołania Pani Elżbiety Ostendy, Pana Zbigniewa Ostendy oraz Pana Juliusza Marczaka zostały złożone w terminie.

Ponadto, w dniu 7 listopada 2011 r. do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi wpłynęły odwołania Pani Agnieszki Łakomskiej z dnia 2 listopada 2011 r. oraz Pana Macieja Łakomskiego z dnia 2 listopada 2011 r. Należy zauważyć, że ww. odwołania zostały złożone

z uchybieniem terminu do ich wniesienia. Z uwagi na powyższe w przedmiocie ww. odwołań Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wypowiedział się odrębnym rozstrzygnięciem.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż na mocy § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 250, poz. 1503), Ministerstwo Infrastruktury, z dniem 18 listopada 2011 r., uległo przekształceniu w Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494) organ ten kieruje m.in. działem administracji rządowej budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa.

Jednocześnie, na mocy art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy, od decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stronie służy odwołanie do organu wyższego stopnia, którym jest minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w przypadku wydania decyzji przez wojewodę.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *Kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *Kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej rozpatrzył ponownie wniosek inwestora z dnia 15 listopada 2010 r. o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy

zgromadzony przez organ I instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydanej przez Wojewodę Łódzkiego decyzji Nr 253/11 z dnia 22 września 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.5960.MN/z/10/11, udzielającej Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanemu przez Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Łodzi, z siedzibą w Łodzi przy ul. Roosevelta 9, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S-8, na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A-1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30, wraz z infrastrukturą, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione we wniesionych odwołaniach.

Wniosek do Wojewody Łódzkiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, na podstawie art. 11a ust. 1 ustawy, wniósł w dniu 15 listopada 2010 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, działający przez pełnomocnika, Pana Krzysztofa Markowicza.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał, że wniosek *inwestora* z dnia 15 listopada 2010 r., skorygowany ostatecznie w dniu 14 lipca 2011 r., jest kompletny, tj. zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 11d ustawy.

Przed złożeniem wniosku *inwestor*, zgodnie z art. 11b ust. 1 ustawy, uzyskał opinię:

- Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 12 listopada 2010 r., znak: PR.III.7334-138/2010,
- Zarządu Powiatu Wieruszowskiego, wyrażoną w uchwale Nr 436/10 z dnia 17 listopada 2010 r.,
- Zarządu Powiatu Wieluńskiego, wyrażoną w postanowieniu Nr 694/10 z dnia 15 listopada 2010 r., znak: AB.0713/839/10,
- Zarządu Powiatu Sieradzkiego z dnia 10 listopada 2010 r., znak: IR.4010/81/2010,
- Wójta Gminy Sokolniki z dnia 12 listopada 2010 r., znak: RIOŚ.7040/4-9/10,
- Wójta Gminy Biała z dnia 16 listopada 2010 r., znak: DWJ-5541-22/10,
- Burmistrz Miasta Złoczew z dnia 17 listopada 2010 r., znak: D-5541/37/2010.

Ponadto należy zauważyć, że niewydanie opinii dla przedmiotowej inwestycji przez Wójta Gminy Lututów i Wójta Gminy Ostrówek, zgodnie z przepisem art. 11b ust. 2 ustawy, Wojewoda Łódzki potraktował jako brak zastrzeżeń do przedmiotowego wniosku.

Zgodnie z treścią art. 11 d ust. 1 ustawy do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, do wniosku załączono

analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.). Zgodnie z art. 20 ust. 4 ww. ustawy do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Po dokonaniu analizy przedłożonego projektu budowlanego, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdza, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy *Prawo budowlane* oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.).

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi Nr 2/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/1688/2010/mg, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, oraz z decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚidk-452/3515/1483/2010, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty oraz utrzymującą w mocy w pozostałym zakresie ww. decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi.

Warunki realizacji inwestycji, objętej zatwierdzonym projektem budowlanym, zostały uzgodnione w ramach ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zakończonej wydaniem przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi postanowienia z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.18.2011.MG.3.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy do wniosku *inwestor* załączył także opinie:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 30 listopada 2010 r., znak: OKI-522/III/114/2010,
- Zastępcy Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Łodzi z dnia 2 grudnia 2010 r., znak: ZS-3-2120-326/10,

- Łódzkiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (delegatura w Sieradzu) z dnia 9 grudnia 2010 r., znak: WUOZ/SI-631/237/10,
- Dyrektora Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie z dnia 4 listopada 2010 r., znak: Wa-06/105/428/2010,
- Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Łodzi z dnia 14 stycznia 2011 r., znak: 233/11,
- Dyrektora Departamentu Lotnisk w Urzędzie Lotnictwa Cywilnego z dnia 5 listopada 2010 r., znak: ULC-LTL-2/5310-1269/01/10,
- Zastępcy Dyrektora PKP S.A. Polskich Kolei Państwowych Oddział Gospodarowania Nieruchomościami w Warszawie z dnia 3 grudnia 2010 r., znak: N 13 II f-221-92/2010.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy*, należy zauważyć, iż *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest bowiem poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, poza terenami górniczymi, jak również w obszarze inwestycji nie występują miejscowości uzdrowiskowe, co powoduje, że inwestycja nie wymaga uzyskania opinii dyrektora właściwego urzędu morskiego, właściwego organu nadzoru górniczego i ministra właściwego do spraw zdrowia.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *ustawy* inwestor dołączył do wniosku również akty administracyjne wymagane przepisami odrębnymi, tj. decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi nr 2/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/1688/2010/mg, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zmienioną decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚIdk-452/3515/1483/2010, zwaną dalej *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Inwestor przedłożył również decyzję Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 13 maja 2011 r., znak: RO.VI.62132.20.2011.AP, w sprawie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych związanych z planowaną inwestycją

Następnie, organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Łódzkiego postępowanie w sprawie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu II instancji Wojewoda Łódzki prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania

wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Po uprzednim wezwaniu *inwestora* do uzupełnienia wniosku w zakresie przedłożonych dokumentów, Wojewoda Łódzki, pismem z dnia 17 lutego 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.257.463.MN/z/10/11, zawiadomił wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji.

Zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *ustawy*, pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi oraz na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające zamieszczenie obwieszczenia:

- na tablicy ogłoszeń Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniach od 21 lutego do 7 marca 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Lututów w dniach od 24 lutego do 13 marca 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Sokolnikach w dniach od 28 lutego do 14 marca 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Biała w dniach od 23 lutego do 9 marca 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w dniach od 1 marca do 16 marca 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Ostrówku w dniach od 23 lutego do 9 marca 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w dniach od dnia 24 lutego 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Złoczewie w dniach od 26 lutego do 12 marca 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie.

Ponadto, ww. obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej, tj. „Gazeta Wyborcza-Łódź” z dnia 25 lutego 2011 r.

W przedmiotowych obwieszczeniach organ I instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji.

W przedmiocie zebranych w omawianej sprawie dowodów do Wojewody Łódzkiego wpłynęły uwagi i zastrzeżenia stron, dotyczące zakresu planowanej inwestycji oraz sposobu jej realizacji, w tym zastrzeżenia i uwagi Pana Juliusza Marczaka.

W związku z powyższym, organ I instancji przesłał *inwestorowi* powyższe zastrzeżenia i wnioski stron, w celu zajęcia stanowiska, co do zawartych w nich uwag.

Do kwestii poruszanych przez strony, *inwestor* ustosunkował się w pismach:

- z dnia 8 kwietnia 2011 r., znak: GDDKiA-O/Ł-P3.S8.jm.2200.1/11,

- z dnia 18 czerwca 2011 r., znak: L.dz. Mosty 2011/06/00850,

- z dnia 30 czerwca 2011 r., znak: L.dz. Mosty 2011/06/01220,

wskazując na racjonalność i optymalność przyjętego we wniosku wariantu przebiegu planowanej inwestycji.

We wniosku z dnia 15 listopada 2010 r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej *inwestor* wystąpił również, na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym, organ I instancji, pismem z dnia 14 lipca 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.257.4742.MN/z/10/11, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z uwagi na powyższe, postanowieniem Nr 203/11 z dnia 14 lipca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.4742.MN/z/10/11, organ I instancji zawiesił postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu uzgodnienia przez właściwy organ warunków jego realizacji.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, biorąc pod uwagę pozytywną opinię Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Łodzi, uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w drodze postanowienia z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.18.2011.MG.3.

W związku z powyższym, Wojewoda Łódzki postanowieniem Nr 281/11 z dnia 20 września 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.5960.MN/z/10/11, podjął zawieszone postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 11i ust. 1, art. 17 ust. 1 i 3, art. 23 *ustawy*, art. 92, art. 93 i art. 95 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* oraz art. 104 i art. 105 § 1 *Kpa*, wydał w dniu 22 września 2011 r. decyzję Nr 253/11, znak: IA.II.7111-Ip.257.5960.MN/z/10/11, udzielając Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad reprezentowanemu przez Dyrektora Oddziału

Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Łodzi, z siedzibą w Łodzi przy ul. Roosevelta 9, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej S-8, na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A-1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30, wraz z infrastrukturą.

Jednocześnie Wojewoda Łódzki nadał przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, uznając argumenty przedstawione przez *inwestora* we wniosku z dnia 15 listopada 2010 r. Jak wyjaśnił, przedmiotowa inwestycja została ujęta w Rządowym Programie Budowy Dróg Krajowych na lata 2008-2012, w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 maja 2004 r. w sprawie sieci autostrad i dróg ekspresowych (Dz. U. nr 128, poz. 1334, z późn. zm.) oraz w Narodowej Strategii Spójności opracowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego. Organ I instancji stwierdził ponadto, iż realizacja inwestycji zapewni wzrost bezpieczeństwa i ułatwień w ruchu drogowym oraz wpłynie na poprawę efektywności gospodarowania w regionie i zwiększenie jego wewnętrznej spójności, a także zwiększy dostępność głównych aglomeracji miejskich w Polsce oraz umożliwi odciążenie istniejącej sieci drogowej i wyprowadzenie ruchu tranzytowego poza centrum miast.

W uzasadnieniu inkryminowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinie przedstawione przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków stron.

Analizując powyższą decyzję Wojewody Łódzkiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *ustawy*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, a także zatwierdzenie podziału nieruchomości. Ponadto, na mocy przedmiotowego rozstrzygnięcia zatwierdzono projekt budowlany. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa. Poza tym ustalono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, a także szczegółowe warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, jak również szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 ustawy, Wojewoda Łódzki doręczył ww. decyzję Wnioskodawcy. Pozostałe strony o wydaniu przedmiotowej decyzji zostały zawiadomione w drodze obwieszczeń umieszczonych:

- na tablicy ogłoszeń Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniach od 29 września do 14 października 2011 r.
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Lututów w dniach od 3 października do 18 października 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Sokolnikach w dniach od 5 października do 19 października 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Biała w dniach od 4 października do 18 października 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Ostrówku w dniach od 4 października do 18 października 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Złoczewie w dniach od 27 września do 12 października 2011 r. oraz na stronie internetowej tego Urzędu w tym samym terminie.

Ponadto, ww. obwieszczenie zostało opublikowane w prasie lokalnej „Gazeta Wyborcza-Łódź” z dnia 3 października 2011 r.

Dotychczasowych właścicieli nieruchomości objętych inwestycją oraz użytkowników wieczystych tych nieruchomości organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Organ odwoławczy, rozpatrując ponownie wniosek *inwestora*, uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które *inwestor* przedstawił w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane jest na terenie gminy Sokolniki, Biała, Lututów, Ostrówek oraz miasta i gminy Złoczew na kierunku zachód, północny-wschód. Omawiane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A-1) od km 99+937 do km 204+000 w zakresie odcinka 2 – od km 101+972,92 do km 120+961,30. W ramach ww. inwestycji przewiduje się m.in. budowę przejazdów i węzłów drogowych, dróg serwisowych wraz ze zjazdami, budowę zjazdów technologicznych, przepustów drogowych, budowę kompleksowego odwodnienia układu drogowego wraz z urządzeniami towarzyszącymi, budowę obiektów inżynierskich: wiaduktów, mostów, kładki dla pieszych, przejść dla dużych, średnich i małych zwierząt, budowę i przebudowę sieci wodociągowej

i energetycznej, budowę kanalizacji deszczowej i sanitarnej, przebudowę urządzeń melioracyjnych i sieci telekomunikacyjnej, budowę kanalizacji łączności drogowej, rurociągów telekomunikacyjnych na potrzeby telematyki oraz urządzeń telematyki, budowę oświetlenia drogowego, budowę miejsc obsługi podróżnych, budowę obwodu utrzymania drogi ekspresowej, budowę elementów ochrony środowiska ograniczających uciążliwość ruchu drogowego oraz rozbiórkę obiektów kubaturowych w liniach rozgraniczających teren inwestycji.

Z uwagi na przedstawienie przez Skarżących w odwołaniach zarzutów dotyczących rozwiązań projektowych, zaproponowanych we wniosku z dnia 15 listopada 2010 r. i przyjętych w zaskarżonej decyzji Wojewody Łódzkiego Nr 253/11 z dnia 22 września 2011 r., Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej pismem z dnia 6 grudnia 2011 r., znak: BOII-4sg-772-170-43/11, wezwał *inwestora* do zajęcia stanowiska w tej sprawie.

W nawiązaniu do ww. pisma Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej Pan Juliusz Marczak pismem z dnia 19 grudnia 2011 r. ponowił wcześniejsze zarzuty oraz wniósł o ewentualne przyznanie mu nieruchomości zamiennej.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 grudnia 2011 r. *inwestor*, w piśmie z dnia 9 grudnia 2011 r., znak: L.dz. Mosty 2011/12/00362, szczegółowo wyjaśnił racjonalność rozwiązań projektowych przyjętych w odniesieniu do nieruchomości należących do Pani Elżbiety Ostendy i Pana Zbigniewa Ostendy oraz Pana Juliusza Marcza.

Przedmiotowe pismo zostało przez organ odwoławczy, zgodnie z wyrażoną w art. 9 *Kpa* zasadą udzielania stronom postępowania informacji, przesłane Skarżącym przy piśmie z dnia 15 grudnia 2011 r., znak: BOII-4sg-772-170-115/11, z jednoczesnym pouczeniem o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, stosownie do treści art. 10 *kpa*.

W odpowiedzi na ww. stanowisko inwestora, Pani Elżbieta Ostenda i Pan Zbigniew Ostenda w piśmie z dnia 23 grudnia 2011 r. podtrzymali swój wniosek o wykup całej nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa lub o przyznanie im odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę wynikającą z faktu, że należące do nich nieruchomości utraciły dotychczasowe walory użytkowe i funkcjonalne. Jednocześnie skarżący powtórzyli zarzut, że przedmiotowa inwestycja uniemożliwia im realizację planów, jakie wiązali z należącymi do nich gruntami. Na poparcie swoich racji, skarżący powołali się na zapisy wynikające

z opracowanego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Złoczew, zgodnie z którym należące do nich nieruchomości miały zostać przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe.

Ponadto, Pan Juliusz Marczak w odpowiedzi na ww. stanowisko inwestora, pismem z dnia 23 grudnia 2011 r. ponowił zarzuty wyrażone w odwołaniu z dnia 28 października 2011 r. oraz pismach z dnia 28 listopada 2011 r. i 19 grudnia 2011 r.

W ocenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej Wojewoda Łódzki dokonał prawidłowej oceny stanu faktycznego i prawnego niniejszej sprawy.

Po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych przez Panią Elżbietę Ostendę i Pana Zbigniewa Ostendę oraz przez Pana Juliusza Marcza organ odwoławczy uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Ustosunkowując się do podniesionego przez Panią Elżbietę Ostendę i Pana Zbigniewa Ostendę zarzutu dotyczącego niekorzystnych dla skarżących rozwiązań lokalizacyjnych przyjętych w zaskarżonej decyzji oraz zgłoszonej przez skarżących propozycji przesunięcia lokalizacji obecnego przebiegu planowanej inwestycji, należy wyjaśnić, że zgodnie z przepisami *ustawy* wojewoda pełni w procesie budowy drogi publicznej funkcję organu administracji, który jest zobowiązany wyłącznie do wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej, a nie jest natomiast upoważniony do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, ani też do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09 oraz wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK/2416/10 oraz dnia 11 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1688/11). Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej

w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Należy zaznaczyć, iż skoro ustawodawca precyzyjnie określił zakres wniosku składanego przez inwestora drogi publicznej, to porównując jego zawartość (wraz z załącznikami) z ustawowo wyznaczoną treścią orzeczniczą decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określonej w art. 11f ust. 1 *ustawy*, godzi się zauważyć, że organy orzekające nie mogą modyfikować ustaleń i parametrów zawartych we wniosku o wydanie ww. decyzji, jeżeli nie wynika to z wiążących organ przepisów prawa.

Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej są uprawnione jedynie do oceny prawnej całości przedsięwzięcia inwestycyjnego i dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę. Tylko bowiem stwierdzenie przez organ, iż kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza normę wynikającą z określonych przepisów prawa, zobowiązuje ten organ do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w wersji wnioskowanej przez zarządcę drogi publicznej.

Reasumując ani Wojewoda Łódzki, ani także Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej nie mogli dokonać zmian w przedstawionej przez wnioskodawcę koncepcji przebiegu budowy ww. drogi. Należy jeszcze raz wyraźnie zaznaczyć, iż przepisy *ustawy* nie określają obowiązku przedstawienia przez wnioskodawcę różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji, dlatego też organ orzekający I instancji miał jedynie obowiązek dokonać oceny zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił Wnioskodawca. W tym zakresie organ dokonał w niniejszej sprawie takiej oceny, i ocena ta, w uznaniu organu odwoławczego, nie narusza prawa.

Należy również zaznaczyć, że projekt budowlany podlegał wielokrotnej analizie i kilkustopniowemu procesowi uzgadniania, w wyniku których wybrano najlepsze technicznie i środowiskowo rozwiązania projektowe, na co wskazywał inwestor w piśmie z dnia 9 grudnia 2011 r., sygn.: L. dz. Mosty 2011/12/00362. Jednocześnie dodać należy, że przyjęte przez inwestora rozwiązania są optymalne dla zminimalizowania obszaru terenu zajętego pod inwestycję. Ponadto, taki przebieg inwestycji zapewnia skarżącemu dojazd z pozostałej części nieruchomości do drogi krajowej nr 45 poprzez drogę serwisową nr D 44 i układ istniejących dróg ruchu lokalnego.

Ponadto, należy zauważyć, że o braku możliwości zmiany lokalizacji ww. inwestycji w sposób zaproponowany przez skarżących, Państwo Ostenda zostali poinformowani pismem inwestora z dnia 9 grudnia 2011 r., przekazanym przez Ministra Transportu, Budownictwa

i Gospodarki Morskiej przy piśmie z dnia 15 grudnia 2011 r., znak: BOII-4sg-772-170-115/11.

Odnosząc się do zarzutu utraty dotychczasowych walorów funkcjonalnych i użytkowych nieruchomości pozostałej po podziale i związanego z tym wniosku o ewentualny wykup i przejęcie pozostałej po podziale nieruchomości należy wskazać, że stosownie do treści art. 13 ust. 3 *ustawy*, jeżeli pod inwestycję została przejęta część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, to strona może zwrócić się w oddzielnym wniosku do właściwego zarządcy drogi o nabycie pozostałej jej części nieruchomości. Przedmiotowe roszczenie ma charakter cywilnoprawny i może być dochodzone tylko i wyłącznie w postępowaniu cywilnym przed sądem powszechnym.

Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut podniesiony przez Panią Elżbietę Ostendę i Pana Zbigniewa Ostendę w odwołaniu z dnia 14 października 2011 r. oraz w piśmie z dnia 23 grudnia 2011 r. mówiący o tym, iż przedmiotowa inwestycja uniemożliwia im realizację planów związanych z zagospodarowaniem posiadanych przez nich nieruchomości, których przeznaczenie określono w opracowanym „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Złoczew*”. Podkreślić należy, iż stosownie do treści art. 11i ust. 2 *ustawy* „*W sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*”.

Podkreślić należy, że wariantowanie przebiegu inwestycji odbywa się na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i to właśnie we wspomnianym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi co do przebiegu projektowanej inwestycji.

Niezależnie jednak od powyższego zauważyć należy, iż lokalizacja korytarza drogi ekspresowej S8 w rejonie nieruchomości należących do Państwa Ostendów, jako jednego z rozpatrywanych wariantów na etapie uzyskiwania *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, została wytyczona przez *inwestora* na podstawie uzyskanych od Burmistrza Złoczewa dokumentów planistycznych, przekazanych przy pismach z dnia 4 listopada 2008 r., znak: PP-7324/2/2008 oraz z dnia 15 grudnia 2010 r., znak: PP-7323/5/2010. Jednocześnie należy zaznaczyć, że przebieg omawianej inwestycji znajduje swoje odzwierciedlenie w ww. Studium, które jest zgodne z „Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Łódzkiego”, zatwierdzonym Uchwałą Nr XLV/524/2002

Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 9 lipca 2002 r. (Dz. U. Województwa Łódzkiego z dnia 10 października 2002 r., Nr 249, poz. 3166).

Ustosunkowując się natomiast do kwestii odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę poniesioną przez Państwa Ostendów, należy zaznaczyć, że w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej właściwy organ nie orzeka o odszkodowaniu za przejęte na rzecz Skarbu Państwa (przy realizacji drogi krajowej) nieruchomości lub ich części. Decyzję ustalającą wysokość odszkodowania za ww. nieruchomości, stosownie do treści art. 12 ust. 4a i 4b *ustawy*, wydaje organ, który wydał decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Zatem dopiero w toku postępowania w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania możliwe (i konieczne) będzie oszacowanie wartości przejętych na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości. Należy ponadto wskazać, że stosownie do treści art. 18 ust. 1 *ustawy* wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 12 ust. 4a *ustawy*, ustala się według stanu nieruchomości w dniu wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przez organ I instancji oraz według jej wartości z dnia, w którym następuje ustalenie wysokości odszkodowania.

Odnosząc się do zarzutów Pana Juliusza Marcza podniesionych w odwołaniu z dnia 28 października 2011 r. oraz pismach przesyłanych w toku niniejszego postępowania, należy na wstępie zauważyć, że stanowią one w znacznej mierze powtórzenie zarzutów pojawiających się w toku postępowania przed organem pierwszej instancji. Należy również podkreślić, że inwestor udzielił szczegółowych odpowiedzi na uwagi i wnioski wnoszone przez skarżącego, wykazując zasadność przyjętych rozwiązań. Również Wojewoda Łódzki udzielił Panu Juliuszowi Marczakowi wyjaśnień dotyczących specyfiki prowadzonego w trybie *ustawy* postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do zarzutu, że przedmiotowa inwestycja, prowadząca do podziału działki nr 209 i 210, utrudni zagospodarowanie i sprzątanie pól rolnych, a tym samym podniesie koszty paliwa, należy zauważyć, że odpowiedź na powyższy zarzut została udzielona na stronie 15 i 16 przedmiotowej decyzji. Warto podkreślić raz jeszcze, że to *inwestor* we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, a ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia. Za racjonalne należy uznać stanowisko *inwestora* zawarte w piśmie z dnia 9 grudnia 2011 r., znak: L.dz. Mosty 2011/12/00362,

w którym *inwestor* wykazał optymalność przyjętego rozwiązania. Należy także zauważyć, że przebieg inwestycji przyjęty w zaskarżonej decyzji zapewnia dojazd do działki nr 209 i 210 poprzez zaprojektowaną drogę dojazdową D40, biegnącą wzdłuż drogi krajowej 48 i dalej równolegle do drogi ekspresowej S8.

Ponadto, wobec podniesionego przez Pana Juliusza Marcza zarzutu, że podział nieruchomości spowoduje utrudnienie w prowadzeniu jego gospodarstwa jeszcze raz należy wskazać, że skarżącemu przysługuje prawo do złożenia, na podstawie art. 13 ust. 3 *ustawy*, wniosku do zarządcy drogi o nabycie części nieruchomości nie nadającej się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele. Jednakże powyższe kwestie mają charakter roszczeń cywilnoprawnych i wykraczają poza zakres postępowania o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, toteż niemożliwe jest ich rozstrzygnięcie w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Ustosunkowując się do żądania Pana Juliusza Marcza, dotyczącego uzyskania pisemnej informacji na temat należnego mu odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości przypomnieć należy, że kwestia przyznania odszkodowania nie stanowi przedmiotu zaskarżonego rozstrzygnięcia, wobec czego o powyższej kwestii nie może rozstrzygać organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu. Należy wskazać, jak już zostało to podkreślone na stronie 17 i 18 niniejszej decyzji, iż zgodnie z art. 12 ust. 4a *ustawy*, właścicielom przejmowanych nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie ustalane odrębną decyzją Wojewody Łódzkiego.

Za nieuzasadniony należy również uznać podniesiony przez skarżącego zarzut, iż nigdy nie został on pisemnie poinformowany na temat należnego odszkodowania. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, iż skarżący wielokrotnie otrzymywał pisemne wyjaśnienia dotyczące trybu ustalania i wypłaty odszkodowań, co znajduje potwierdzenie m.in. w piśmie Dyrektora Oddziału w Łodzi Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 8 kwietnia 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.257.1682.MN/z/10, które Pan Juliusz Marczak otrzymał do wiadomości.

Odnosząc się natomiast do kwestii braku zgody skarżącego na rozpoczęcie prac budowlanych na omawianym odcinku przed otrzymaniem na piśmie żądanych informacji należy wskazać, iż zgodnie z art. 12 ust. 4 *ustawy* nieruchomości lub ich części, na których inwestycja zostanie zrealizowana, wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stają się z mocy prawa, w odniesieniu do dróg krajowych, własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się

ostateczna. Przejście własności tych nieruchomości, bądź ich części, nie wymaga zatem zgody dotychczasowego ich właściciela. Ponadto, *ustawa* nie zobowiązuje inwestora do poprzedzenia wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na inwestycję drogową negocjacjami, których efektem byłoby nabycie nieruchomości planowanych do wykorzystania na cel budowy drogi w drodze umowy lub uzyskanie zgody właścicieli nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren inwestycji. Ponadto, zgodnie z art. 17 ust. 3 pkt 4 *ustawy*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej posiadająca rygor natychmiastowej wykonalności uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.

W kwestii wniosku skarżącego o przyznanie mu nieruchomości zamiennej należy wyjaśnić, że kwestia ta nie może być przedmiotem rozstrzygnięcia w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i stąd nie może być rozpatrywana w niniejszym postępowaniu.

Reasumując, Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdza, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Łódzkiego Nr 253/11 z dnia 22 września 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.257.5960.MN/z/10/11, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie i w związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi, na podstawie art. 53 § 1 oraz 54 § 1 *ustawy* z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w terminie 30 dni od jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Wojewoda Łódzki;
2. Pan Krzysztof Markowicz –
Mosty Katowice Sp. z o.o.
Pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
3. Pani Elżbieta Ostenda;
4. Pan Zbigniew Ostenda;
5. Pan Juliusz Marczak.

Do wiadomości:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Łodzi;
2. Łódzki Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego.

Z upoważnienia
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ

Józef Zbik
Podsekretarz Stanu